

РЕШЕНИЕ

№ 19

гр. Костинброд, 15.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КОСТИНБРОД, I-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на Д. и седми март през две хиляди Д. и четвърта година в следния състав:

Председател: Светослав Н. Николов

при участието на секретаря М. Г. Г.
като разгледа докладваното от Светослав Н. Николов Административно наказателно дело № 20231850200277 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59-63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Т. С. В. срещу наказателно постановление № 23-0286-000160 от 02.05.23 г. на Началник РУ- Костинброд, с което на Т. С. В., ЕГН***** на основание чл. 174, ал. 3, предл. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца.

Недоволно от така издаденото наказателно постановление е санкционираното физическо лице, което в подадена жалба моли същото да бъде отменено. Излагат се доводи за материална и процесуална незаконосъобразност на съставения акт за установяване на административно нарушение и издаденото, въз основа на него НП и се иска отмяна на същото, като неправилно и необосновано.

В съдебно заседание, в което е даден ход на делото по същество, жалбоподателят, редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Николова.

Въззиваемата страна - Началник РУ- Костинброд, редовно призован, не изпраща представител.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и

съображенията на страните, приема за установено следното:

Жалбоподател- Т. С. В.- на 17.04.23 г., около 23.15 часа, в село Д., по улица „П.“ с посока на движение от улица „Д.“ към с. Г., е управлявал лек автомобил марка/модел „Ф.Г.“, с рег. №*****.

Същият е бил спрян за проВ. от полицейски екип, в състав Х. В. и А. В., които на място били установило, че жалбоподателят е водач на автомобила. Същите поискали да извършат проба на водача – жалбоподателя, за употреба на алкохол, чрез техническо средство, Алкотест Дрегер 7510, с фабричен № ARD-0178, като жалбоподателят отказал да бъде изпробван с техническо средство. Поради тази причина, полицейските служители, издали талон за медицинско изследване № 123596, със съответните за това стикери. Жалбоподателят отказал да даде и кръвна проба за анализ.

За извършеното нарушение на ЗДвП, Х. В., на длъжност мл. автоконтрольор при РУ- Костинброд, в присъствието на свидетеля А. В., съставил срещу жалбоподателя АУАН, серия ГА, № 848269/17.04.23 г., в който било установено извършеното от последния нарушение на ЗДвП – съответно разпоредбата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

На основание така съставения АУАН, Началника на РУ- Костинброд, е издал оспореното наказателно постановление № 23-0286-000160 от 02.05.23 г., с което на жалбоподателя, на основание чл. 174, ал. 3, предл. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца.

Описаната фактическа обстановка съдът намери за установена от показанията на свидетелите Х. В. и А. В., заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г., талон за медицинско изследване, длъжностно характеристики на АНО и актосъставителя, заповеди за ПАМ и други документи, приобщени към административно наказателната преписка.

Съдът кредитира показанията на двамата свидетели , като логични и последователно поднесени, като от същите се извеждат фактите, относно установеното от тях, както и от изявлението за отказ на жалбоподателя да бъде тестван за употреба на алкохол.

Показанията на свидетелите се подкрепят и от приложените по делото заповеди, удостоверяват материалната и териториална компетентност

на контролните органи.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от лице с активна процесуална легитимация, в законоустановения срок, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

При разглеждане на дела по оспорени НП, районният съд е винаги инстанция по същество - чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Това означава, че следва да провери законността, т. е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя - арг. от чл. 314, ал. 1 НПК във вр. с чл. 84 ЗАНН.

В този смисъл следва да се отбележи, че процесният АУАН и обжалваното НП са издадени от материално компетентни лица по смисъла на закона, доколкото по делото е приложен документ, удостоверяващ компетентността им. Съдът намира, че са спазени и сроковете за изготвянето им, съгласно чл. 34 ЗАНН.

В двата основни акта за настоящото производство, е налице достатъчно точно и ясно описание на нарушенията и обстоятелствата, при които са извършени. Посочени са дата и място на извършване на деянието, като макар и лаконично, чрез обстоятелствената част на наказателното постановление и нейното кратко съдържание не са нарушени правата на санкционираното лице, както и възможността му да организира надлежно защитата си.

Доколкото не са допуснати съществени процесуални нарушения, то съдът следва да разгледа спора по същество.

Съгласно разпоредбата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, „водач на МПС, който откаже да му бъде извършена проВ. с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв“.

Съдебният състав приема, че от доказателствата по делото, по безспорен начин се установява, че жалбоподателят, като водач на МПС е отказал да му бъде извършен тест за употреба на алкохол с техническо

средство, посредством която да се установи дали е употребил алкохол или не. С поведението си, жалбоподателят е осъществил състава на административното нарушение умишлено, доколкото става дума за състав на формално административно нарушение. Поради това, съдът счита, че правилно е ангажирана административно наказателната отговорност на лицето за нарушение на разпоредбата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

Санкцията, наложена на жалбоподателя за извършеното нарушение, също е правилно определена, доколкото за двете кумулативно предвидени наказания, законодателят е предвидил абсолютен размер.

Съдът намира, че процесният случай не следва да бъде квалифициран като „маловажен“ по смисъла на чл. 28 ЗАНН. С оглед обществените отношения, които са обект на защита и възможността да бъдат засегнати неограничен кръг от лица. Отказът на жалбоподателя да му бъде направен тест за употреба на алкохол, както и отказът да даде кръвна проба за химическо изследване, от което да се установи употребил ли е алкохол или не, също следва да бъде отчетено, предвид влиянието, което поведението на лицето оказва върху обществените отношения, които са обект на защита и степента на тяхното застрашаване.

Воден от горното съдът намира, че така определените наказания ще постигнат заложените в чл. 12 ЗАНН, цели.

При този изход на делото, право на разноски има въззиваемата страна, но такова искане не е постъпило, не са представени и доказателства в тази насока.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 9, вр. ал. 2, т. 5, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 23-0286-000160 от 02.05.23 г. на Началник РУ- Костинброд, с което на Т. С. В., ЕГН*****, на основание чл. 174, ал. 3, предл. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред

Административен съд София – област, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Районен съд – Костинброд: _____